

»Ved at læse om sorg kan man føle, at man ikke står så alene, selv om noget opleves som verdens undergang«

Den 64-årige Lise Gorritzen har tilbragt en del af sin sommer på en dannelsesrejse i Sydspanien, og rejsen ind i den moderne litteratur har fået hende til at tænke over sit eget liv.

Under en forelæsning i Goethes "Faust" blev Lise Gorritzen lidt forskrækket over, hvor stærkt hun blev påvirket af litteraturen. Foto: Rasmus Palludan

► **LITTERATUR**

RASMUS PALLUDAN | FØLG ▼

SERIE: KURSISTERNE

Jyllands-Posten tog med til Spanien for at blive klogere på, hvordan en filosof og et hold kursister er blevet beriget af at høre oplæg om moderne litteratur hen over en uge i Spanien i stedet for blot at tage på en almindelig badeferie. Læs mere på www.dannelsesrejser.dk

Hvad håber du at få ud af en kursusuge i moderne litteraturhistorie?

»Jeg tog af sted for at blive klogere. Simpelthen. For at få udvidet mit vidensfelt. Jeg har været så fokuseret på arkitektur i mit liv, at jeg vil gerne ville have løftet mit læseniveau, så jeg ikke bare læser bøgerne uden at filosofere over dem. Jeg har aldrig været med i en læseklub, men mange af mine venner har. Jeg har nok ikke haft overskud til det, men til gengæld har jeg altid gået på Folkeuniversitetet og fået undervisning i forskellige emner, senest filosofi og religionsfilosofi. Nu fik jeg lysten og behovet for at rejse..«

”

Min mand døde meget pludseligt af en blodprop i hjernen for to år siden, så det her er faktisk den første rejse, hvor jeg gør noget godt for mig selv.

Lise Gorritzen

Hvorfor ikke bare tage på en badeferie med bøger?

»Det er ikke udfordrende nok. Og jeg nyder også at have nogen at sparre med. Min mand døde meget pludseligt af en blodprop i hjernen for to år siden, så det her er faktisk den første rejse, hvor jeg gør noget godt for mig selv. De sidste to år har jo handlet om hans død: tømning af hus, oprydning af hus, flytning til Sjælland. Finde ny bolig, indrette sig et nyt sted og skifteretten med hans døtre, fordi vi ikke har børn sammen, men har to børn hver for sig. Så jeg har været fuldt optaget ... Jeg har simpelthen ikke haft overskud til at gøre noget for mig selv andet end gåture i Dyrehaven.«

Hvad gjorde indtryk på dig ved dagens lektion i ”Melankolien” i litteraturen?

»Jeg fik kontakt med de der følelser, som jeg er ved at komme af med. Sorg og dødsfald. Det med at miste. Men jeg kan godt blive lidt forskrækket, når litteraturen går så dybt ind i en, som den gjorde, da vi hørte om Goethes ”Faust”. Det er jo ikke bare overfladisk litteratur, som man lige læser hen over. Ved at læse om sorg kan man føle, at man ikke står så alene, selv om noget opleves som verdens undergang. Andre mennesker er jo udsat for noget tilsvarende, selv om det ikke er præcis det samme. Sådan er livet lidt. Du ved ikke, hvad der rammer dig i morgen. Men på denne tur nyder jeg meget at have andre at sparre med, at andre siger noget om litteraturen og måske modsiger mig, når jeg kommer med en ytring. Det får mig til at indse, at man godt kan læse ting meget anderledes, end jeg læser dem.«

På dannelsesrejse: »Det er godt nok, at der er fokus på klima, men der er nogle andre poler, som er ved at smelte ...«

Er der noget, der har fået dig til at tænke på noget i forhold til dit eget liv?

»Det er svært at svare på, for jeg synes, at næsten det hele i de store værker vedrører ens eget liv. Når man læser om andre menneskers liv og syn på verden, vil jeg hele tiden sammenligne med mig selv og sige, hold da op, kan man opleve tingene sådan, og kan jeg også selv opleve tingene sådan? Da vi havde oplæg om bogen "Den gode soldat Svejks eventyr", som giver en mere humoristisk skildring af Første Verdenskrig, gik det op for mig, hvor vigtig humor er, hvis jeg skal fordøje det tragiske. Fravær af humor det har jeg faktisk svært ved. En bog som Jüngers "Stålstormen" er derfor ikke noget for mig. Det er alt for hårdt. Der er bøger, som jeg undgår, fordi jeg tænker: Hvad skal jeg med det? Min mand var meget inde i Anden Verdenskrig, historien og Churchill, og det er slet ikke mig. Så er jeg mere til selvudvikling og det mere kvindelige.«

Gør det noget særligt at komme væk fra Danmark, når man skal lære noget?

»Når du flytter dig ind i et andet rum, en anden kontekst, så modtager du informationer på en anden måde. For når jeg er her, så er det kun bøgerne, som jeg har fokus på. Derhjemme er det alle dagligdags tingene: "Jeg skal også huske at tage til kor i aften osv., osv.". Hernede er oplevelsen langt mere koncentreret. Vi er en gruppe samlet her kun for at snakke om moderne litteratur, og derfor er udbyttet også langt større. Sammenlignet med at tage en foredragsrække på Folkeuniversitet.«